

گفتند پس امر فرماید تا ایشان نیز بروی بلو زنج که صد گز چون
ازین حلیف دانستی که هر عملی که نیت آن خالص بود سبب
قبول میشود **در** حدیث دیگر فرمود **صلی الله علیه و آله** که نیت
بسیار عملهای نیلوتند و ملائکه آنرا رفع کنند حق تعالی
فرماید که آنرا از صحیفه او بکنند که نه از برای من آمده است
فلان عمل و فلان عمل در دیوان اعمال او بنویسید ملائکه
گویند یا خدا یا او این اعمال نکرده است فرماید بلی اما
داشت که بکند آنهر رضای ما چون نیت خالص بود
ما بکرم خود قبول کردیم **دیگر** حضرت رساله پناه محمد ک
صلی الله علیه و آله فرموده که مردمان بر چهار قسم اند یکی مال
دارد و عیال دارد پس مال حکم شرع و نیت نیل و خرج
میکند و یکی مال ندارد اما علم دارد نیت میکند
اگر مرد این مال بودی چنین گویی پس در ثواب درجاء
یکسان یافتند و دیگری مال دارد و در فسق و فجور
صرف میکند دیگری مال ندارد و نیتش بر آن داشته

که اگر

که اگر مرد این مال بودی همین عشرتها بگرد می پرس هر دو در
ببرابر و در عذاب یکسان **اندر بن مالک** رضی الله عنه روایت
میکند از حضرت رساله پناه **محمد صلی الله علیه و آله** که در غزای
نبوک روزی از خیمه بیرون آمد فرمود که در نیت بسیاری
هستند که در ثواب با ما شریک اند با هر یکی و کشتنی
که ما میکشیم کفیم یا رسول الله چون ایشان نه با ما اند
فرمود که بعد از بازمانده اند و نیت ایشان چون نیت
پس معلوم شد که نیت قصد دست و دل نظر گاه حوال
پس هر قصدی و غزویی که در آن باز دید آید او بر آن مطلع
و دیگر فرموده وقتی که مسلمانان با کافران بمصافحت
در آیند فریشتگان نامهای ایشان مینویسند که فلان چند
از برای خدای میکند تا کشته شود و فلان چند از برای
غرضی میکند **و فرمود** که هر کس که نکاحی کند و نیت کند
که گاویند خود ندهد جز آنکه حیوان بوده که زنا یا وی کرده
و هر کس که قرضی بکند و نیت کند که باز ندهد در زری برد باشد